

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 137.

Tiende Session.

36te Møde.

Fredagen den 20de November.

(Fortsat)

Formanden: Jeg skal bemærke, at med Hensyn til Realiteten seer jeg ikke rettere, end at begge Forslag kunne bestaae ved Siden af hinanden. Da Forslagsstillerne ikke have kjendt hinandens Forslag, er det deraf blevet en Følge, at begge have den Paasus, at der efter andet Stykke i Paragraphen skal indskydes et nyt Stykke; men der vil formeentlig ikke fra Formens Side være Noget iveien for, at Forslaget under Nr. 32 bliver indført, efter det under Nr. 31 foreslaaede nye Stykke, hvis dette Forslag bliver vedtaget.

Rimestad: Efter min Opfatning er den Bestemmelse, som er foreslaaet deels af et Mindretal af Udvalget og deels af 15 Medlemmer her i Salen, saare uheldig. Det er dog virkelig besynderligt, at man saaledes overlader til Magistratens og Borgerrepræsentanternes Bestemmelse, om et Næringsbrug maa drives eller ikke, Noget, der ellers kun kan bestemmes ved en almindelig gjældende Lov. Vi faae paa den Maade de gammeldags Kjøbstæder, hver med sin Kjøbstadsret, hvoraf vilde følge, at man i Ribe kunde gjøre det, som man ikke kunde gjøre i Skive; man vilde derved komme tilbage til Middelalderens Tid, da man havde Communer i anden Forstand end nu, og ingen almindelig Lands Lov og Ret var gjældende. Alt det Ravneprogsagtige kommer derved frem. (Flere Stemmer: Ah! Ah!) Ja, det vilde virkelig efter min Formening være at foretrække

det Ravneprogsagtige; man vilde derved bringe alle disse smaa Interesser frem, som gaar ud paa, at Beer ikke skulde have det, fordi Poul eller Christens Onkel havde saaet det, eller fordi to, tre gamle Mand paa den Maade vare blevne forsørgede. I det Hele gik der igjennem det Foredrag, der blev holdt af den ærede Ordfører for de Femten, en sær Kjærlighed for gamle Folk fremfor for Unge; det kan være overordentlig smukt, men jeg seer ikke, hvorfor de Gamle skulde have dette Fortrin fremfor de Unge, især naar disse ere bedre skikkede til at forestaae en saadan Næringsvei end de Gamle. Jeg maa derfor sige mit Standpunkt i høi Grad fraraade det høitagede Thing at gaar ind paa dette Forslag. Den meget ærede Ordfører for de Femten udviklede, hvorledes det vilde gaar, naar man gav en Frihed i denne Henseende, nemlig, at der vilde komme en altfor stor Tilstrømning. Ja, Gud veed til hvad der ikke kommer Tilstrømning efter de Herrers Mening; men hvorfra skulle alle disse Folk komme? Man siger, at der vil komme Tilstrømning til Handel, til Haandværk, til Høkeri og til Værtshuushold; men Gud veed, hvorfra alle disse Folk skulle komme. Tilfodst mene vel de Herrer, at alle Embedsmændene løbe bort fra deres Embeder og give sig til at være Værtshuusholdere. Nei, det er ikke værd at være bange for en for stor Tilstrømning; jeg troer ikke der vil være nogen saadan Fare. Den ærede Ordfører har ganske rigtig vist den Veie, ad hvilken den Skade, der mulig ellers kunde skee, kan forhindres, nemlig ved at sætte Afgiften temmelig høi. Det kan vel være, at der kan være enkelte gamle Folk, som ikke kunne taale at betale en saa høi Afgift. Det er en uheldig